

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci **žalobce V. M.**, narozeného ..., trvale bytem T., proti **žalovanému Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**), v řízení o žalobě ze dne 18.5.2014 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.5.2014 č.j. X o *průkaz osoby se zdravotním postižením*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Řízení v této projednávané věci je upraveno soudním řádem správním (zákon č. 150/2002 Sb., dále jen **s.ř.s.**) a pro návrh je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce* a *žalovaný*.

Včasnou žalobou žalobce napadl *rozhodnutí MPSV ze dne 12.5.2014 č.j. X*, jehož kopii připojil, kterým žalovaný dle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád**), z části změnil rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**) ze dne 17.2.2014 č.j. X o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ takto:

I. Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se výše uvedené rozhodnutí zčásti m ě n í tak, že ve výroku rozhodnutí se za slova „ode dne 1.1.2014“ doplňuje: „Doba platnosti posudku trvale. Doba platnosti průkazu osoby se zdravotním postižením je nejvýše 10 let u osob starších 18 let věku“.

II. Podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se výše uvedené rozhodnutí ve zbytku potvrzuje.

V *žalobě* žalobce závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 12.5.2014 a vrácení věci žalovanému (náhrada nákladů řízení nebyla požadována), neboť do konce roku 2012 měl přiznaný průkaz ZTP a hodnocení lékařské komise MPSV, že jeho zdravotní stav odpovídá nároku na průkaz označený symbolem TP, je v rozporu s připojenými lékařskými

nálezy odborných lékařů z roku 2013, proto při posuzování jeho zdravotního stavu podle něho došlo k úmyslnému nebo neodbornému zlehčení zdravotního stavu, čímž jej PK zařadila do kategorie osob se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti a orientace, ale opomenula z kardiologických vyšetření ejekční frakci srdečního svalu, od které se zdravotní stav odvíjí a způsobuje u něho těžké funkční postižení pohyblivosti a celkové výkonnosti v exteriéru, neboť je těžký kardiak a v komisi MPSV nebyl přítomen odborník z kardiologie, proto žalovaný rozhodnutí vydal na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

V odůvodnění rozhodnutí ze dne 12.5.2014 žalovaný popsal průběh řízení po podání žádosti žalobce dne 9.1.2014 o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením podle zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů (dále jen **zákon**), kdy bylo po vypracování posudku Okresní správou sociálního zabezpečení Tachov (dále jen **OSSZ**) dne 7.2.2014 se závěrem, že jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace ve smyslu § 34 odst. 2 zákona, jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. i) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., vydáno rozhodnutí ÚP dne 17.2.2014 č. j. X, jímž byl přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1.1.2014 dle § 34 odst. 1 a 2, § 34a, § 34b a § 35 zákona, které bylo žalobci doručeno dne 4.3.2014. Po včasném odvolání žalobce proti rozhodnutí ze dne 17.2.2014 bylo vyžádáno žalovaným jako odvolacím orgánem posouzení zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni (dále jen **PK MPSV či komise**), která po jednání dne 29.4.2014 (*přítomen byl i žalobce a odborný lékař z oboru interna*) vypracovala posudek se stejným závěrem jako OSSZ a tento stav existoval i k datu 1.1.2014 - doba platnosti trvale. Uvedená komise se vyjádřila k odvolacím námitkám žalobce a v posudku konstatovala, že u něho byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav – je plně orientován, bez postižení duševních schopností, je bez významného postižení v oblasti pohybového aparátu, úchopová funkce horních končetin je zachována, chůze bez nutnosti kompenzačních pomůcek, s přestávkami a odpočinkem, jedná se o kardiální onemocnění, které jej limituje při fyzické zátěži v rámci NYHA III. stupně dle kardiologického vyšetření, sluch je korigován sluchadlem, zrak je přiměřený věku. Dále bylo uvedeno, že odvolací orgán shromáždil dostatečné podklady a z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno řádné posudkové zhodnocení, když posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání a doložené lékařské zprávy byly posudkově zhodnoceny; posudkový závěr ze dne 29.4.2014 jako stěžejní důkaz považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý. Závěrem žalovaný uvedl, že přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Z důvodu doplnění výrokové části rozhodnutí o dobu platnosti posudku a dobu platnosti průkazu osoby se zdravotním postižením ve smyslu § 35 odst. 5 zákona, napadené rozhodnutí z části změnil.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný dne 10.6.2014 navrhl zamítnutí žaloby dle § 78 odst. 7 s.r.s. jako nedůvodné, souhlasil s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání, popsal průběh řízení a zdůraznil, že posudek byl hodnocen jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 50 odst. 4 správního řádu a jeho úplnost spočívá v tom, že se komise vypořádala se všemi rozhodnými skutečnostmi, požadavek přesvědčivosti splňuje jen posudek obsahující náležité zdůvodnění posudkových závěrů. Žalovaný zhodnotil posudek PK MPSV jako každý jiný důkaz z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti, nebyly v něm zjištěny žádné nesrovnalosti, srozumitelně a bez vnitřních rozporů se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami žalobce; žalobce byl v komisi vyšetřen internistou, všechny doložené lékařské zprávy byly v posudku zohledněny, tudíž rozhodnutí bylo vydáno v souladu s hmotným i

procesním právem, když bylo postupováno tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti k naplnění zásady materiální pravdy. (*Vyjádření bylo následně doručeno žalobci.*)

Obsah správního spisu zaslaného soudu žalovaným odpovídá skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného. Ve spisu je mimo jiné založena Žádost žalobce o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením ze dne 2.1.2014 doručená ÚP dne 9.1.2014, v níž není uveden druh průkazu, o který je žádáno. Rovněž v posudku OSSZ ze dne 7.2.2014 je popsán toliko zdravotní stav, ale není uvedeno, jak druh průkazu má být přiznán. Z odvolání žalobce ze dne 3.3.2014 je zřejmé, že se mu jedná především o parkovací průkaz ZTP, aby mohl zajíždět na vyhrazená místa, což mu značně usnadní mobilitu, jelikož je těžký kardiak. Z posudku PK MPSV ze dne 29.4.2014 vyplývá, že přítomný žalobce byl vyšetřen odborným lékařem z interního lékařství a zhodnoceny i lékařské zprávy připojené k odvolání se závěrem shora uvedeným. Žalobce byl vyzooměn žalovaným o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, čehož nevyužil. Napadené rozhodnutí ze dne 12.5.2014 bylo žalobci doručeno dle doručenky dne 13.5.2014.

V této věci rozhodl soud o věci samé bez jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.), protože oba účastníci projevíli s takovým postupem výslovný souhlas (*žalobce dne 15.7.2014*).

Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*).

Podle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (*tj. k datu 12.5.2014*), jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s. a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 3 *správního řádu* (zákon č. 500/2004 Sb.), postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení. Správní orgány jsou v souladu s § 68 odst. 3 *správního řádu* povinny v odůvodnění rozhodnutí uvést důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídily při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádaly s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Podmínky nároku na průkazu osoby se zdravotním postižením jsou stanoveny v § 34 *zákona ve znění platném k rozhodnému datu*, když dle odst. 1 má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.

Dle odst. 2 má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením

pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.

V *odst. 3* je stanoveno, že nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.

Podle § 34b *odst. 1 písm. a) – c) a odst. 2 zákona* při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se hodnotí a) zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby,

b) zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav,

c) zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení.

Prováděcí právní předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace.

Vyhláška č. 388/2014 Sb., *o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením*, stanoví v § 2b, že zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, jsou uvedeny v příloze č. 4 k této vyhlášce:

1. Zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením /písm. i) - *omezení pohyblivosti a celkové výkonnosti při běžném zatížení při interních a onkologických postiženích*/;

2. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy: písm. a) – n);

3. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni zvlášť těžkého funkčního postižení nebo úplného postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy: písm. a) – n).

V této věci se podanou žalobou domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného z důvodů v ní uvedených. Soud pak shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí ze dne 12.5.2014 *nesplňuje podmínky pro jeho zrušení* zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nevyžaduje zásadní doplnění, žalovaný se vypořádal na podkladě posudku PK MPSV se všemi námitkami žalobce v potřebném rozsahu, přičemž žádnou z nich neuznal důvodnou. Ani soud neshledal žádnou z uplatněných žalobních námitek důvodnou, jelikož žalobce, na němž spočívá důkazní břemeno, považoval hodnocení a rozhodnutí za nesprávné zejména proto, že do konce roku 2012 jako tělesně postižený měl přiznaný průkaz ZTP a také, že došlo k úmyslnému nebo neodbornému zlehčení jeho zdravotního stavu, avšak žádné důkazy na podporu svého tvrzení nepředložil. Z posudku PK MPSV je však zcela zřejmé, že bylo postupováno v souladu s příslušnou Přílohou č. 4 vyhlášky č. 388/2014 Sb., kdy kromě vyšetření žalobce v komisi

byly zhodnoceny všechny lékařské zprávy (*tedy i připojené žalobcem k odvolání či jím předložené*), z nichž vyplývá, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je interní onemocnění – chronická srdeční insuficience NYHA III při dilatační kardiomyopatii s těžkou systolickou dysfunkcí levé komory, chronický LBBB, stav po náhradě aortální chlopně pro kombinovanou vadu a plastice mitrální chlopně pro významnou regurgitaci a radiofrekvenční ablaci pro fibrilaci síní, po implantaci biventrikulárního stimulátoru s ICD v 04/2013, komorová extrasystolická arytmie; dále léčená hypertenze, dyslipidemie, CHOPN, exnikotinizmus, varices cruris, stav po úraze elektrickým proudem s popáleninami v roce 1959, hypacusis. Žalobce je plně orientován, bez postižení duševních schopností, sluch korigován sluchadlem, zrak přiměřený věku, je bez významného postižení v oblasti pohybového aparátu, úchopová funkce HK zachována, chůze bez nutnosti kompenzačních pomůcek, s přestávkami a odpočinkem. PK MPSV se shoduje s posouzením lékařem OSSZ, že se jedná o kardiální onemocnění, které jej limituje při fyzické zátěži v rámci NYHA III. st. dle kardiologického vyšetření. Zjištěný zdravotní stav odpovídá zdravotnímu stavu uvedenému v odst. 1 písm. i) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 ve znění platném od 1.1.2014. Z kardiologického hlediska je žalobce kardiopulmonálně kompenzován, funkčně v rámci NYHA III, sluch je korigován sluchadlem, v oblasti pohybového aparátu nebylo zjištěno významné funkční omezení; z žádné lékařské zprávy od ošetřujících lékařů nevyplývá, že se u něho jednalo o postižení hodnocené dle NYHA IV, jak namítal žalobce. Neznamená totiž, že rozhodnutí správního orgánu je nesprávné či v rozporu s příslušnými předpisy, není-li vyhověno žadateli o průkaz ZTP, u něhož byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.

K námitce žalobce, že do konce roku 2012 jako tělesně postižený měl přiznaný průkaz ZTP, soud zejména připomíná, že *v mezidobí došlo od 1.1.2014 ke změně příslušného § 34 zákona* a to zákonem č. 313/2013 Sb., když do té doby dle § 34 odst. 4 zákona průkaz ZTP náležel osobám, které jsou podle zákona o sociálních službách považovány pro účely příspěvku na péči za osoby závislé na pomoci jiné osoby ve stupni II (*středně těžká závislost*), a osobám starším 18 let, které nejsou schopny zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace z důvodu úplné nebo praktické hluchoty. Naproti tomu v současné době platí, že se musí jednat o osobu s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra (*viz citace shora*), což nebylo zjištěno u žalobce, tudíž mu nemohlo být vyhověno, jelikož nesplňoval zákonem stanovené podmínky pro přiznání průkazu ZTP, i když je přesvědčen o opaku. Rovněž soud považuje za vhodné zmínit, že např. dávky poskytované osobám se zdravotním postižením, příspěvek na péči či invalidita, nejsou upraveny stejnými zákony/předpisy, proto osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem nemusí současně splňovat zákonná kritéria pro příkladmo uvedené dávky, přičemž zdravotní stav posuzují posudkoví lékaři či posudková komise za přítomnosti odborného lékaře z oboru dle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a podle výsledku posouzení poté správní orgány rozhodnou o předmětné dávce.

Napadené rozhodnutí žalovaného je plně v souladu s § 68 správního řádu (*náležitosti rozhodnutí*), kdy v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, což bylo splněno. Žalobce sice nebyl přítomen posouzení jeho zdravotního stavu na OSSZ, ale u komise byl přítomen, a před vydáním rozhodnutí ÚP i žalovaného měl možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, případně předložit další lékařské zprávy či namítat neúplnost podkladů, navrhnout jejich doplnění atd., avšak této možnosti nevyužil; lékař OSSZ i PK

MPSV zhodnotili všechny předložené lékařské zprávy, jak vyplývá ze založených posudků, tudíž skutkový stav byl zjištěn dostatečně. Soud neshledal důvod k provedení žádných důkazů, přičemž ani jeden z účastníků jejich provedení nenavrhl.

K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, rozhodující správní orgán může dospět jen tehdy, jestliže se komise vypořádá se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník, o jehož žádost se jedná. Posudek o zdravotním stavu musí obsahovat nezbytné náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru musí být takové, aby byla splněna zásada skutkového zjištění věci a jeho závěr byl přesvědčivý a srozumitelný pro účastníka i správní orgán a ze všech těchto hledisek je rozhodující správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. Zdejší soud proto na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že posudek PK MPSV v testu úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti, jakož i správnosti, obstál, když výsledek posudkového hodnocení je srozumitelný pro rozhodovací orgán i pro žalobce, byť s ním nesouhlasí, uvedena byla příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu i další zdravotní postižení.

Ze všech těchto důvodů dospěl zdejší soud k závěru, že žaloba žalobce ze dne 18.5.2014 není důvodná, když žalovaný se vypořádal dostatečným způsobem na základě posudku PK MPSV s jeho námitkami proti předcházejícímu rozhodnutí ÚP; ani soud neshledal důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť rozhodnutí je přezkoumatelné, žalovaný rozhodl v souladu s platnou právní úpravou, proto soud žalobu žalobce zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. shora citovaného (*výrok I. rozsudku*). Zároveň se soud omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi. *Bez ohledu na výsledek tohoto řízení má žalobce možnost podat opakovaně žádost o předmětný průkaz označený symbolem ZTP, nebude-li vyhověno žádosti ani případnému odvolání proti rozhodnutí jeho o nepřiznání.*

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 20. května 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně